

Sygn.akt II Cz 216/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski

Sędziowie: SO Aurelia Pietrzak

SO Tomasz Adamski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Towarzystwa (...)

Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko: W. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Rejonowego w

Inowrocławiu z dnia 30 stycznia 2015 roku sygn. akt I C 2477/14

postanawia:

1. zmieni ć zaskarżone postanowienie zawarte w punkcie 2 (drugim)

wyroku w ten sposób, że obniżyć zasądzoną od powoda na rzecz

pozwanego kwotę do sumy 617 (sześćset siedemnaście) złotych;

2. zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 90

(dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania

za żaleniowego.

II Cz 216/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy w Inowrocławiu oddalił powództwo o zapłatę i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd I instancji wskazał, że o kosztach orzekł zgodnie z ogólną regułą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 kpc) uznając, iż w związku z nakładem pracy adwokata zasadnym jest zasądzenie dwukrotności minimalnej stawki adwokackiej wysokości 1.200 zł.

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie kosztów procesu wniósł powód domagając się jego zmiany poprzez obniżenie zasądzonej kwoty do sumy 617 złotych i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu wskazał, że sprawa nie należała do skomplikowanych, miała typowy charakter oraz nie wymagała zwiększonego nakładu pracy adwokata.

Pozwany w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i o zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zażaleniowe, wskazując, że rozstrzygnięcie sądu I instancji jest słuszne, zaś zażalenie w sposób oczywisty nieuzasadnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

Zgodnie z regułą określoną w art. 98 § 1 kpc koszty procesu ponosi strona przegrywająca proces, w niniejszej sprawie zatem powód. Do kosztów tych zalicza się niezbędne wydatki (17 złotych opłata od pełnomocnictwa) oraz wynagrodzenie pełnomocnika (art. 98 § 2 kpc). Zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu dla podjęcia decyzji o podwyższeniu minimalnego wynagrodzenia adwokata niezbędnym jest uwzględnienie charakteru sprawy,

2

nakładu pracy adwokata i jego wkładu w przyczynienie się do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia sprawy.

Przedmiotowa sprawa nie należała do spraw skomplikowanych ani pod względem faktycznym, ani prawnym, postępowanie dowodowe ograniczyło się do przeprowadzenia dowodów z dokumentów, zapisu nagrania na płycie CD i przesłuchania czterech świadków (3 na wniosek pełnomocnika powoda i 1 na wniosek pełnomocnika pozwanego) oraz dowodu z przesłuchania pozwanego. W sprawie odbyły się trzy posiedzenia rozprawowe: na pierwszej rozprawie przedstawiono jedynie stanowiska stron (rozprawa trwała niespełna pół godziny), na kolejnej przesłuchano trzech świadków (rozprawa trwała 1 godzinę i 20 minut), na trzeciej zaś przesłuchano jednego świadka i pozwanego (rozprawa trwała 1 godzinę). Pełnomocnik pozwanego złożył dwa pisma procesowe: dwustronicowy sprzeciw od nakazu zapłaty i jednostronicowe pismo procesowe z wnioskiem dowodowym. Nie negując w żadnej mierze niezbędności fachowej pomocy prawnej dla pozwanego oraz wkładu pełnomocnika pozwanego w wyjaśnienie sprawy, nie sposób w żadnej mierze dopatrzeć się w niniejszej sprawie podstaw do żądania zasądzenia od przeciwnika kosztów udzielonej pozwanemu pomocy prawnej w wysokości przekraczającej stawkę minimalną. Zasądzenie wynagrodzenia w wysokości stawki minimalnej jest bowiem regułą odstępstwa od niej winny być szczególnie umotywowane - w niniejszej sprawie brak jest podstaw do odstąpienia od powyższej reguły (§ 2 ust. 2 cytowanego rozporządzenia). Sprawa była typowa, nieskomplikowana, a nakład pracy adwokata odpowiadający normalnemu zaangażowaniu rzetelnego profesjonalisty, nie uzasadniającym jednak podwyższenia minimalnej stawki wynagrodzenia wynikającego z przywołanego wcześniej rozporządzenia.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy zażalenie uznał za bezzasadne i na podstawie przepisów art. 386§1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc zmienił zaskarżone postanowienie i obniżył kwotę zasądzoną z tytułu zwrotu kosztów procesu to sumy 617 złotych.

O kosztach postępowania odwoławczego sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc i § 12 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców

3

prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Na zasądzoną kwotę 90 złotych składają się: 30 zł opłaty sądowej od zażalenia i 60 zł wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym.

4